

ANELLAT UN REPICATALONS PETIT

Per primera vegada a Catalunya el passat dia 23-12-90 es va anellar a "El Raurell" (Calldetenes) un Repicatalons petit (*Emberiza pusilla*). Aquesta fita la varen aconseguir tres dels components del Grup d'Anellament Calldetenes-Osona, que amb aquesta ja porta anellades 185 espècies diferents i un total de més de 25000 ocells, fins el mes de gener del 1991.

El repicatalons petit és un ocell molt semblant a una femella de Repicatalons comú (*Emberiza Schoeniclus*), ambdós són de la família dels embericids (com el Cruixidell i el Gratapalles) i tenen un plomatge completament marronós, excepte les plomes externes de la cua, de color blanc. El Repicatalons petit es diferencia del comú sobretot per ser de mides més reduïdes (aproximadament com una cadenera) i per tenir les galtes de color marró vermellós.

La causa de l'extremada raresa d'aquest ocell tant a Catalunya com a tota la zona mediterrània és que cria a l'extrem més nòrdic d'Escandinàvia i per anar cap l'àrea d'hivernada segueix una ruta de migració molt orientada, per l'interior de l'URSS. L'exemplar que va venir a parar a

Calldetenes era un jove de l'any que s'havia despistat i va migrar cap al sud en comptes de fer-ho cap al sud-est, segurament barrejat amb algun dels

ramats de Repicatalons comuns que tot i criar a la mateixa zona, hiverna normalment a tota la Península Ibèrica.

EL GRUP D'ANELLAMENT AL FESTIVAL DE LA INFANCIA I LA JOVENTUT DE VIC

Aquest mes de desembre s'ha celebrat a Vic el 6è festival de la Infància i la Joventut. A l'igual que en els darrers anys el Grup d'Anellament Calldetenes-Osona hi ha col·laborat encarregant-se del taller de fusteria en què tots els nens i nenes que hi participaven podien fer una caixa-niu. Primer serraven les fustes i després les clavaven ajudats per membres del Grup d'Anellament amb el paper de monitors. Un cop acabada es podien endur la caixa per a penjar-la allà on els agradés.

En els 9 dies que va durar el festival es van fer un total de 350 caixes, però se n'haurien pogut fer almenys 30 més si no s'haguessin acabat les fustes abans d'hora.

Per a la realització d'aquesta activitat el Grup d'Anellament ha comptat amb el suport de la direcció general de Protecció del Medi Natural de la Generalitat que ha facilitat el material bàsic per a la construcció de les caixes (fustes, claus, filferro..)

REHABILITACIÓ I ANELLAMENT DE DOS ALIGOTS

El passat dia 10 de febrer vàrem alliberar prop del Montseny, d'on van sortir, dos aligots (*Buteo buteo*).

Els dos ocells són germans i la gent que ens els va donar els havien tret d'un niu i mantingut en captivitat bastant temps; un dels dos havia estat en un conillar i degut a això tenia les ales completament destroçades.

COM S'HAN REHABILITAT. Els vàrem tenir en una habitació de 100

metres quadrats alimentant-los amb carn morta fins que varen canviar les plomes i volaven bé. A continuació els vàrem començar de donar preses viues, principalment ratolins, perquè s'acostumessin a caçar ja que al haver estat trets del niu no havien caçat mai. Abans de Nadal tots dos ja caçaven bé; no els hem engegat fins ara per esperar que s'acabés el període caça ja que, tot i ser espècies protegides, tenim constància que hi ha gent que els mata suposem que per desconeixement i ignorància doncs l'aligot (en castellà "ratonero") és un ocell beneficiós per als pagesos. Tot i la seva grandària no és el que es pot dir un rapinyaire molt ferotge i la immensa majoria de les seves preses són ratolins talpons i ocells de la grandària d'un pardal.

QUE ES POT FER SI ES TROBA UN OCELL NOVELL

El millor que es pot fer si es troba un ocell novell o una niurada d'ocells és deixar-los estar ja que els seus pares els saben cuidar molt millor que ningú i és complicar la

vida de tothom intentar cuidar-los. A vegades hem trobat nius que s'han fet malbé amb la pluja o per altres causes, i la solució més bona és fer una plataforma perquè els seus pares puguin continuar cuidant-los sense perill que caiguin; també va bé per evitar que

furtius s'emportin els polls. Unicament val la pena d'arriscar-se a cuidar un ocell novell si en la natura no té possibilitats d'arribar a bé. Aleshores estem disposats a rehabilitar-los i reintroduir-los a la natura.